

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΘΑΟΣ ΜΟΥΣΩΝ ΝΙΚΗΣ ΑΡΙΘ. 2

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ

10 ΛΕΠΤΑ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ

Ἐν Ἑλλάδι, ἑτησίᾳ Δρ. 6

» » ἑξαμηνος » 4

Ἐξωτερικοῦ ἑτησίᾳ Φρ. 10

» » ἑξαμηνος » 6

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Ἡ Φύσις

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἔδισων τὸ πάλαι καὶ νῦν (μετὰ εἰκόνων), συνέχεια καὶ τέλος, ὑπὸ Φ. Π. — Ἡ ἐναέρια τηλεγραφία (νεωτέρα ἀνακάλυψις), ὑπὸ Φρ. Π. — Οἱ περίπλοκοι τοῦ κόσμου, ὑπὸ Δ. Γ. — Ἡ Σωσάννα Ραμῶ, (ἐπιφυλλίς μετὰ εἰκόνων), ὑπὸ Maurice de Fos. — Κοινοβουλευτικὴ μονομαχία πρὸ ἐνὸς αἰῶνος (ἀνέκδοτον), ὑπὸ Ρουῶ. — Φρενιδῶδες δρόμα, ὑπὸ Ι. Σ. — Εἰς τρελλὸς βασιλεῦς. — Τραγικὸν τέλος ἀεροναύτου. — Εὐτράπελα. — Ἐπιστημονικὸν παίγιον. — Ἀνταποκρίσεις. — Ἀγγελίαι.

Ὁ Ἐδίσων τὸ πάλαι καὶ νῦν

(Συνέχεια καὶ τέλος).

Εἶναι περιττὸν ν' ἀκολουθήσωμεν αὐτὸν εἰς ὅλην τὴν παιδικὴν καὶ μεστὴν πενίας ἡλικίαν αὐτοῦ, διότι τὴν μυστηριώδη εὐφυίαν εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐνοήσῃ τις καὶ περιγράψῃ ἀπαισίτως. Τοῦτο μόνον ἀναφέρομεν, ὅτι ἐν ἡλικίᾳ 9 ἐτῶν εἶχε τὰς πρακτικὰς γνώσεις, ὧν κάτοχοι ἦσαν οἱ μεγαλύτεροι ἠλεκτρολόγοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καὶ ὅτι ἡ τύχη του ἐβάδιζε πρὸς τὴν εὐτυχίαν.

Τὴν παιδείαν αὐτοῦ ἀνέπτυξε μόνος. Δὲν ἐφοίτησεν εἰς σχολεῖα, οὐδὲ παρέλαβε κατ' οἶκον παιδαγωγούς καὶ καθηγητάς. Ἦτο πένης, ἐγένετο ἐφημεριδοπώλης πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ, ὡς ἐξ ἐνοστικτοῦ δὲ ἐγνώριζε ν' ἀναγινώσκῃ, καὶ τοῦτο τῷ ἤρκεσε νὰ πληροφῶρηται ἐκ τῶν φύλλων ἅτινα ἐκράτει, τὴν πορείαν, ἣν εἶδει νὰ βαδίσῃ διὰ νὰ γίνῃ μέγας. Ἐνόησεν, ὅτι μόνον τὸ βιβλίον καὶ ἡ σφύρα τῷ ἐχρησίμευον καὶ ἀμέσως ἀφήσας τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐφημεριδοπώλου, εἰσῆλθεν εἰς ἐργαστάσιον σιδηρουργοῦ, πρὸ δὲ τῷ ἔλειπε τὸ βιβλίον.

Αἱ χεῖρες αὐτοῦ εἰργάζοντο, τὸ δὲ πνεῦμα ἐμελέτα.

Ὁ ἠλεκτρισμός, ὁ νέος οὗτος σκώληξ τοῦ κατέτρωγε τὰ σπλάγχνα. Ἐπὶ τέλους δὲ ὁ ἐργαστασιάρχης βαρυνθεὶς νὰ βλέπῃ αὐτὸν ἀναγινώσκοντα πάντοτε

— Φίλε μου, τῷ λέγει, δὲν ἔχω ἀνάγκην ἀναγνώστου εἰς τὸ ἐργαστήριόν μου, ἀλλὰ χειρῶν, καὶ σοὶ ἀπαγορεύω εἰς τὸ ἐξῆς τὴν μελέτην.

Ὁ Ἐδίσων τότε ἀποχαιρετήσας τὸν κύριόν του, ἀπεσύρθη οἰκαδὲ, ἐνθα ἤρξατο ἐφαρμοζῶν τὰς ιδέας του καὶ τὰς

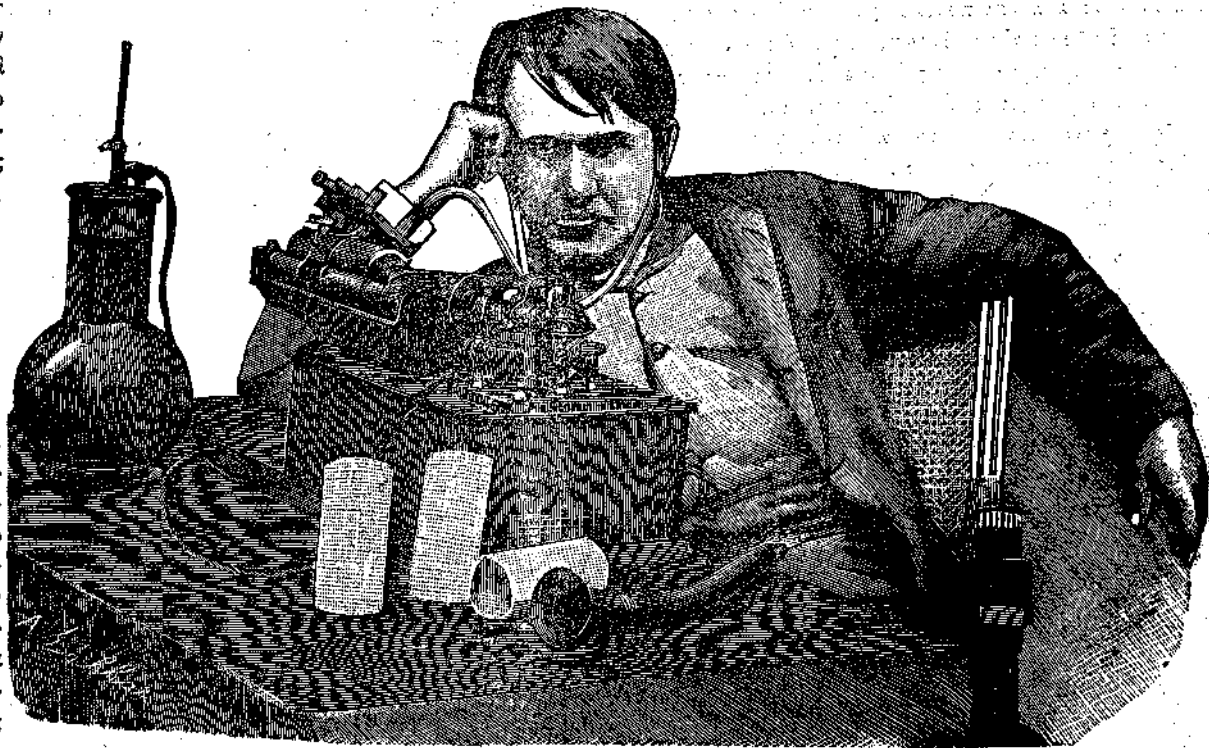
ἀνακαλύψεις του, καὶ βαθμηδὸν ἐγένετο ὅ,τι σήμερον εἶναι.

Αἱ ἀνακαλύψεις τοῦ διασῆμου τούτου σοφοῦ εἶναι πολλαὶ καὶ διάφοροι, ἐκπλήξασαι τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον.

Τὰ ἔργα του γνωρίζομεν πάντες ἐκ τοῦ γεννηθέντος θορύβου ἀνά τὴν ὑφήλιον, καὶ ἅτινα πλείστα συγγράμματα εἰς ἀπάσας τὰς διαλέκτους διευρυμάνισαν πανταχόσε. Ἐν ἀπάσαις δὲ ταῖς μεγαλοπόλεσιν, ὡς καὶ σχεδὸν εἰς ὅλας τὰς πόλεις καὶ τὰς κωμοπόλεις τῆς ὑδρογείου σφαίρας μας, τίς δὲν εἶδε τὰ ἄθλά του; Παντοῦ Ἐδίσων.

Αἱ εἰκόνες αὐτοῦ, ἄς δημοσιεύομεν, ἐν τε τῷ παρελθόντι καὶ παρόντι ἡμῶν φύλλῳ, παριστῶσι τὰς δύο σπουδαιοτέρας ἐποχὰς τοῦ βίου του. Ἡ μὲν δείκνυσι τὸν Ἐδίσωνα ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἠλεκτρικοῦ σταδίου του καταγινόμενον νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὰ μυστήρια τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, καὶ μειδιῶντα ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ ἀνακαλύψει τοῦ μίτου τῆς νέας ἐπιστήμης, δι' οὗ κατώρθωσε νὰ φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον εἰς ὃ εὐρίσκεται σήμερον ἢ δὲ ἐναντι ἡμῶν εἰκὼν παρίστησι αὐτὸν ἐν ὄλῳ τῷ μεγαλείῳ πρὸ τοῦ τελειοποιούμενου αὐτοῦ φωνογράφου, ἀκροώμενον μετὰ προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας τὰς ἀποδοδομένας φωνάς.

Ὁ Ἐδίσων εἶναι ἀναστήματος ὑψηλοῦ, ὠχρὸς καὶ σπανοπώγων. Εἶναι πατὴρ τεσσάρων τέκνων, ἐξ ὧν τὸ μεγαλύτερον ἀνετράφη ἐν Γαλλίᾳ, τὸ δὲ μικρότερον ἄγει ἡλικίαν τριῶν ἐτῶν, καὶ εἶναι θῆλυ.

Ὁ Ἐδίσων πρὸ τοῦ τελειοποιημένου αὐτοῦ φωνογράφου ἀκροώμενος μετὰ προσοχῆς.

Περὶ τούτου, λέγεται, ὅτι ὁ Ἐδίσων ἐφύλαξεν ἐν τιμῷ φωνογράφῳ αὐτοῦ τὴν πρώτην φωνὴν τῆς μικρᾶς του ταύτης κόρης, ἵνα τὴν κάμῃ νὰ τὴν ἀκούσῃ ἐπίταν μεγαλώσῃ.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος περιοριζόμεθα εἰς τὴν σκιαγραφίαν αὐτοῦ, σκοπεύοντες νὰ ἐπανελάβωμεν ἐκτενέστερον εἰς τὴν περιγραφήν τῶν ἀνακαλύψεων αὐτοῦ, ἐν καιρῷ. Πλὴν δὲν δυνάμεθα καὶ νὰ μὴ ποιήσωμεν λόγον περὶ τῆς λύσεως τοῦ προβλήματος τῆς ἐξ ἀποστάσεως ὁράσεως διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, ἥτις ἐγένετο ἡμῖν ἀφορμὴ τῆς ἀνωτέρω περιγραφῆς, διότι αὕτη προάρισται νὰ γεννήσῃ σπουδαία καὶ ἐνδιαφέροντα ζη-

τήματα παρ' άπαι τοίς φυσιοδίφαις και ηλεκτρολόγοις, ιδίαι δέ μεταξύ Άγγλων και Αμερικανών.

Ο Έδισων είχε προαναγγείλει την ύπ' αυτού ανακάλυψιν της εξ άποστάσεως όράσεως· οι δέ Άγγλοι Slughes, Preece, Stroh και Roberts, άνήγγειλαν έπισήμως την παρ' αυτόν τελειοποίησιν του ηλεκτροφωσφοσκοπίου, μηχανήματος, δι' ου πιστεύουσιν, ότι λυεταί όριστικώς το πρόβλημα της εξ άποστάσεως όράσεως διά του ηλεκτρισμού.

Όστε ο Έδισων κατά τὰ φαινόμενα ήττήθη, δέν έπρόλαβεν, ή ήπατήθη. Τοῦτο λοιπόν είναι νέον ζήτημα, ούτινος την λύσιν θα άναγγείλωμεν έν δέοντι χρόνῳ τοίς ήμετέροις άναγνώσταις, μετά της περιγραφής του νέου άνακαλυφθέντος μηχανήματος, έν πάση τῇ δυνατῇ επιστημονικῇ και σαφεί λεπτομερείᾳ.

Όστε κατά καθήκον μετά τὰ άνωτέρω περί του πολλού Έδισωνος έκτεθέντα, θέλομεν έν καιρῷ και βαθμηδόν συνεχίσει τὸ έργον ήμῶν, όσον άφορᾷ εἰς τὰ άθλα και την πορείαν, έν μέλλοντι χρόνῳ, του σοφοῦ ήμῶν συγχρόνου Αμερικανού έφευρέτου.

Φ. Π.

Η ΕΝΑΕΡΙΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΑ

(Νεωτέρα ανακάλυψις)

Η τηλεγραφία, συμβοηθούτος και του τηλεφώνου, προώρισται, ως γνωστόν, να λάβη σπουδαίον μέρος έν ταις συγχρόνοις στρατιωτικαίς έκστρατείαίς, διότι τὰ σχετικά μηχανήματα και αι συσκευαί, από τινων έτών έτελειοποιήθησαν καταπληκτικώς.

Ο στρατιωτικός τηλεγράφος, ούτινος τὰ άγωγά σύρματα εξελίσσονται άνά τὰς πεδιάδας διά μέσου τραγαλιών φερομένων επί ίππων καλπάζόντων, έχει ως συμβοηθόν και τον όπτικόν τηλεγράφον, όστις σκοπεί έν άπείροις περιστάσει να παρέχη άνεκτιμήτους έκδουλεύσεις, ιδίως εἰς την μεταξύ τῶν φρουρίων έπικοινωνίαν· αλλά άμφοτέρα τὰ συστήματα ταῦτα έχουνι πολλά τὰ έλαττώματα, καθότι ο μέν διά τῶν επί γῆς εξελισσόμενων συρμάτων τηλεγράφος διατρέχει έκάστοτε τον κίνδυνον της διακοπῆς αὐτοῦ υπό του έχθροῦ, όσάκις αι δύο συκκοινωνούσαι δι' αὐτοῦ στρατιαί εἰσιν άπομειμακρυσμένηι άλλήλων και διέληθ δι' αὐτῶν έχθρικόν τι στρατεύμα, ο δέ όπτικός τηλεγράφος δέν δύναται να χρησιμοποιηθί όπόταν επικίνδυνον έδαφος ή διάσος τι μεσολαβῇ μεταξύ τῶν δύο φρουριών.

Συνεπείς τούτων άμερικανός τις μετεωρολόγος συνέλαβε την εύφά ιδέαν, ήτις καθίστησιν έφικτήν την άναπόκρισιν έν μεγάλας άποστάσειν, διά της έντελοῦς άφαιρέσεως τῶν άγώνων συρμάτων, μεταχειριζόμενος προς τοῦτο δύο ηλεκτρικούς αέτους, όμοίους κατά τὸ σχῆμα περίπου προς τοῦς υπό τῶν άγιοσπαίδων γνωστῶς άνεμοφορήτους αέτους, έχοντας όξείας μεταλλικὰς κορυφάς, και βασταζόμενους ούχι ως εκείνοι από σπάγου, αλλά από χαλκίνου νήματος, όπερ συγκοινωνεῖ άφ' ένός μέν μετά της κορυφῆς του αέτου, άφ' έτέρου δέ διά του προς την γῆν άκρου, μετά της τηλεγραφικῆς ή τηλεφωνικῆς συσκευῆς.

Αφοῦ οι δύο ηλεκτρικοί οὔτοι αέτοι άνυψώθωσιν εἰς την άτμοσφαιραν, εἰς μεγάλην άπόστασιν άλλήλων, άναπτύσσεται έν έαυτοίς διά μέσου τῶν μεταλλικῶν (σιδηρῶν) αὐτῶν κορυφῶν ηλεκτρικόν ρεύμα, όπερ μεταβιβάζει διά μέσου της διαχωριζούσης τοῦς αέτους άποστάσεως τηλεγράφημά τι, (έν γίνεται χρῆσις τηλεγραφικῆς συσκευῆς), ή την φωνήν, (έν γίνεται χρῆσις τηλεφωνικῆς συσκευῆς), μετά τοςαύτης άκριβείας, όσει τὰ δύο μηχανήματα ήνωδντο διά κοινου άγωγου σύρματος.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο είναι όντως άξιοθαύμαστον, τὰ δέ άποτελέσματα άνεκτιμήτητα, προκειμένου της νέας ταύτης σπουδαίας έφευρέσεως, να συντελέσῃ τὰ μέγιστα εἰς την ά-

ναπόκρισιν διαφόρων σημείων άνευ άγωγῶν, και να διεγειρή μέγαν νέον πάταγον παρὰ ταις έπιστήμαις.

Η μέθοδος αὐτη κέκτῃται μέγιστον επί τῶν λοιπῶν γνωστων συστημάτων πλεονέκτημα, διότι ή τηλεγραφική ή τηλεφωνική αὐτη συγκοινωνία δύναται να λειτουργήσῃ είτε διά ποταμοῦ μεσολαβούντος, είτε δι' άνυπερβάτων κοιλάδων, διά μέσου τῶν μεταλλικῶν, ως έπιομιν, αἰθιμῶν τῶν αετῶν τούτων, είτε και δι' όρέων, ή έχθρικῶν στρατιῶν παρεμβαίνόντων μεταξύ τῶν δύο άναποκρινομένων σταθμῶν.

Τὸ μόνον δέ έλάττωμα, όπερ παρουσιάζει ή ανακάλυψις αὐτη, και τὸ όποιον εύκόλως δύναται ν' άρθῇ, είναι, ότι ο καιρός δέν είναι δυνατόν πάντοτε να ή εύνοικός τοίς χρῆζομένοις τοῦς ηλεκτρικούς τούτους αέτους, διότι ο άνεμος πολ- λάκις δέν έπιτρέπει την άνύψωσιν των.

Έν τούτοις άφοῦ ή βάσις άνεγνωρίσθη, αι δέ γενομένηι παρὰ του άμερικανου καθηγητου δοκιμαί, άπέδειξαν την πραγματικότητα της έπινοήσεώς του, τί κωλύει ν' άντικατασταθωσιν οι ηλεκτρικοί οὔτοι αέτοι, οίτινες άλλως τε εἰσιν άσάθ-μητοι, και άλλοπρόσαλλοι, διά μικρῶν αεροπόρων φαιρῶν, αεροδρομίων (αεροστάτων), αἰτινες να φέρωσι και αὐται, ως οι αέτοι, μεταλλικὴν κορυφήν, και να συγκοινωνῶσι προς τὰς επί της γῆς ηλεκτρικὰς τηλεγραφικὰς ή τηλεφωνικὰς συσκευὰς, δι' ὧν θα κατορθούτο ή άναπόκρισις έν πάση καταστάσει της άτμοσφαιρας, και έν πάσαις ταις θέσειν;

Διύσχυρίζονται ότι, διά της νέας ταύτης μεθόδου τὰ ηλεκτρικά μηχανήματα καθίστασιν άισθητήν την έπιρροήν των, μέχρις άποστάσεως δεκαεξ χιλιομέτρων, και ότι, ως έγούσιν αι συνθήκαι τῶν άχωρωμένων φρουριών και θέσεων, αἰτινες προσυλάττονται ούχι πλέον από άπλης ζώνης περιτοιχιματων, αλλά δι' άρκούτως άπομεινωμένων φρουριών, ή μέθοδος αὐτη της συγκοινωνίας εἶσται μέγιστης ωφέλειας· πρόξενος.

Και είναι μέν άληθές, ότι τὰ φρούρια συνδέονται άλλήλων συνήθως δι' ύπογειων τηλεφωνικῶν γραμμῶν, αλλά δυστυχῶς τὰ άποκεκρυμμένα και κεχωσμένα ταῦτα σύρματα ενίοτε άνακαλύπτονται, διά μέσου τῶν κατασκόπων και προδοτῶν, υπό του έχθροῦ, όστις, αὐθωρεῖ και άκωλύτως καταστρέφει αὐτὰ.

Διά τῶν νέων όμως μικρῶν τηλεγραφικῶν αεροστάτων, ούχι μόνον καθίσταται έφικτή ή τοισύτη συγκοινωνία ύπ' αὐτὰ τὰ όμματα του πολιορκητου, αλλά και ή περιφρόνησις αὐτου έν πάση άσφαλείᾳ.

Κατά συνέπειαν, ή έπινοήσις της άνακαλύψεως ταύτης εξη-τό μέλλον της· και δέν ύπάρχει άμφιβολία, ότι ο άνευ σύρματος άγωγου νέος οὔτος τηλεγράφος θα λάβῃ ταχέως σάρκα και όστά.

Ηδη τὰ στρατιωτικά αεροστάτα εἰσιν έφωδιασμένα διά φωτογραφικῶν και τηλεφωνικῶν συσκευῶν, όστε δέν θα παραστῇ δυσκολία να μεταβληθῶσι και εἰς έναερίους τηλεγράφους.

Ο δέ ηλεκτρισμός ποσάκις δέν εξέπληξεν ήμὰς διά τῶν καταπληκτικῶν φαινομένων και τῶν προόδων έν τῇ έφαρμογῇ του; Τίς οἶδε δέ, που θα καταλήξῃσι τὰ έκάστοτε άνακαλυπτόμενα φυσικά αὐτου πλεονεκτήματα!

Φρίκ

ΟΙ ΠΕΡΙΠΛΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Εἶπομεν προηγουμένως, ότι ο ήχος περιέρχεται την γῆν έντός 33 ὧρῶν· αλλά τοῦτο είναι πιθανός ύπολογισμός.

Ηδη παρετηρήθησαν φυσικά φαινόμενα συμπληροῦντα τὰ επί του ύποκειμένου τούτου ρηθέντα. Η μεγάλη έκκρηξις του Κρακατώ, ήτις συνέβη τῇ Δευτέρᾳ 27 Αὐγούστου 1883, ὡρα 10,02' π. μ. (τύπικός χρόνος), έφερεν εἰς φῶς πολυτίμους πληροφορίας. Κρακατώ είναι νήσος του στενου της Σουδας, έν 6° 8' 30" νοτίου πλάτους και 103° 5' 6" α-

νατολικου μήκους τῶν Παρισίων, ή άπέχουσα αὐτου κατά χρόνον 6 ὡρας, 52' και 20".

Κατά την άνωτέρω ήμερομηνίαν, εκίνησεν έν Κρακατώ κύμα άέριον, όπερ περί τὸ σημεῖον τοῦτο, ως περί πόλον, έπεξετάθη δακτυλοειδῆς επί της έπιφανείας της σφαιρας, ής διέδραμε τρις και κατά έν τέταρτον την όλην περιφέρειαν. Τὸ άτμοσφαιρικόν τοῦτο κύμα διεδόθη μετά ταχύτητος όμοίας προς την του ήχου έν τῷ αέρι· περιήλθε την γῆν, εξ Ανατολῶν προς Δυσμὰς έντός 36 ὧρῶν και 57 λεπτῶν, με ταχύτητα 1085 χιλιομέτρων. Η διαφορά της ταχύτητος μεταξύ τῶν εξ ανατολῶν προς δυσμὰς και τῶν εκ δυσμῶν προς ανατολὰς κυμάτων άποδίδεται εἰς πῆν έπιρροήν του άνέμου και την θερμοκρασίαν του αέρος. Η ταχύτης του ήχου είναι 1219 χιλιομέτρα καθ' ὡραν εἰς θερμοκρασίαν 10 βαθμῶν.

Τὰ βαρομετρικά ὄργανα έδωκαν πανταχοῦ και καθαρώς, τὰς στιγμάς της διαβάσεως του άτμοσφαιρικου ρεύματος· έσημειούτο δέ τοῦτο δι' αἰφνιδίας άνυψώσεως του βροχόμετρου, παρακολουθουμένης άμέσως υπό πτώσεως δεικνουμένης όλιγώτερον της ύψώσεως. Εἰς Παρισίους, ὧν ή άπόστασις από του Κρακατώ, μετρούμενη επί μεγάλου κύκλου, είναι 103° 11' εξ ανατολῶν προς δυσμὰς και 266° 49' εκ δυσμῶν προς ανατολὰς, ή διάβασις τῶν τεσσάρων διαδοχικῶν κυμάτων έλαβε χῶραν κατά τὰς εξῆς ὡρας, από του μεσονυκτιου της 26 Αὐγούστου, μέσου χρόνου τῶν Παρισίων (1) 13 ὡρ. 25 λ. (2) 27 ὡρ. 40 λ. (3) 50 ὡρ. 10 λ. (4) 63 ὡρ. 0 λ. Αἱ διαφοραί μεταξύ του (3) και (1) και μεταξύ του (4) και (2) είναι 36 ὡρ. 45 λ. και 35 ὡρ. 20 λ.

Η έκκρηξις του Κρακατώ παρήγαγε κατόπιν υπερμεγέθη θαλάσσια κύματα ύψους 15—35 μέτρων κατά την γενέσιν αὐτῶν έν τῷ στενῷ της Σουδας. Τὸ μέγα κύμα, όπερ άνεχώρησεν εκ Κρακατώ περί την 10 π. μ. περιήλθεν άπασαν την γῆν διά Κεϋλάνης, Αδεν, Μαυρικίου, λιμένος Έλισάβετ και μέχρι τῶν ακτῶν της Γαλλίας. Η ταχύτης τῶν κυμάτων ήτο φυσικῶς πολυ διάφορος, αὔξουσα μετά του βάθους τῶν θαλασσῶν. Αρρίκετο εἰς χιλιομέτρα 566 καθ' ὡραν διά τον λιμένα Έλισάβετ, ένθα τὸ βῆθος είναι 2528 μέτρων.

Έν τῷ ὀρμίσκῳ Ὁράνζ (Ακρα Χόρν), ή Γαλλική έπιστημονική άποστολή, σταλιῖσα τότε εἰς τὰ μεσημερινὰ μέρη έβεβαίωσε διά του θαλασσογράφου, τῇ 28 Αὐγούστου τὰ έχρη κυμάτων μεγέθους και διαρκείας άτάκτων. Τὸ θαλάσσιον κύμα θ' άπῆται κατά προσέγγισιν 31 ὡρας όπως κομισθῇ εκ του πορθμου της Σόνδης εἰς τον ὀρμίσκον Ὁράνζ, και παραδεχόμενοι ότι τοῦτο ήκολούθησε την βραχυτέραν ὁδόν, ήτις διά θαλάσσης χωρῖσι τὰ δύο σημεία, έχομεν ταχύτητα 450 χιλιομέτρων καθ' ὡραν. Ο θαλασσογράφος έδρευθεις έν Κολόν υπό της εταιρίας του Παναμα, κατέδειξεν έπίσης παραχὰς λίαν άτάκτους, τούτεστι κυματισμούς όκτώ εκ 30 ή 40 εκατοστομέτρων, ός ή θάλασσα παρήγαγεν από τῆς 27 μέχρι τῆς 28 αὐγούστου.

Όπωσδήποτε δυνάμεθα να συμπεράνωμεν·

Κατά τον Αὐγούστον και Σεπτέμβριον 1883, μεγάλη άέρια κύματα, χωροῦντα προς δυσμὰς, έν τῇ ίσημερινῇ ζώνῃ, περιήλθον τον κόσμον έντός 14 ήμερῶν περίπου· έβαινον δ' έν ταχύτητι μέση 122 έως 124 χιλιομέτρων καθ' ὡραν και 34 μέτρων κατά δεύτερόλεπτον.

Φ. Π.

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

ΠΡΟ ΕΝΟΣ ΑΙΩΝΟΣ

(Ανέκδοτον).

Τὸ ήπόμεινον χάριεν ανέκδοτον συνέθη άκριθῶς πρό ένός αιώνος μεταξύ του Βαρνάβε και του εύφραδου βασιλικου ρήτορος Καζαλές, άμοτέρων μελῶν του νομοθετικού σώμα-

Η ὡρα της εκθήσεως άντιστοιχεί κατά συνέπειαν προς την 27 Αὐγούστου, 3 ὡραν και 40 λ. π. μ. κατά χρόνον τῶν Παρισίων.

τος. Ένδεικνυσι δέ μεθ' οίcas άθρόβητος οι πολιτικοί άνδρες τότε εξετίλουν τὰς μονομαχίας των.

Κατά την συνεδρίασιν της 10 Αὐγούστου 1790, έν άποστροφή τινι του Καζαλές, ο Βαρνάβε άπήνησεν εύγενῶς μέν, αλλά μετά ζωηρότητος. Οὔτε ο εις, οὔτε ο άλλος έπίστευσαν, ότι το γεγονός τοῦτο θα είχε συνεπείας. Έν τούτοις τῇ έπαύριον, λίαν πρωί, ο Καζαλές συνοδευόμενος υπό του δουκῶς Σαιν-Σιμών, άρρίκετο έν τῇ οίκῳ όπου κατοικεῖ ο Βαρνάβε.

— Λυπούμαι, τῷ λέγει, άλλ' αι Κυρίαί έπιμένουσιν, ή υπόθεσις να μη σταματήσῃ έως εδῶ.

— Τὸ έμάντευσα, άπεκρίνατο ο Βαρνάβε, αλλά τέλος πάντων ποτε, που και πῶς;

— Μετὰ μίαν ὡραν, εἰς τὸ δάσος της Β. υλώνης και με πιστόλιον.

Μετ' ὀλίγον πάντες εύρέθησαν επί του ώρισμένου έδαφους. Ο Κάρλος Λαμέτ έχρησίμευεν ως μάρτυς του Βαρνάβε, και ο αδελφός αὐτου Θεόδωρος έφθανε μετ' ὀλίγον, ακολουθούμενος ύπ' ένός χειρούργου.

— Έμεις προσκλήθητε να πυροβολήσῃτε πρώτος, λέγει ο Καζαλές.

— Δέν ύπῆρχε διάθεσις προσβολῆς, άπαντᾷ ο Βαρνάβε, θα ρίψωμεν κλήρους.

— Ταῦτοχρόνως δέ, ο κ. Λαμέτ παρουσιάζει την χείρα κεκλεισμένην προς τον Καζαλές, έρωτῶν:

— Άρτιος ή περιττός;

— Περιττός, άπαντᾷ ο Καζαλές, ήττηθείς.

— Πάντοτε ήμην άτυχῆς εἰς τὰ παίγνια, εξηκολούθησε.

Ο Βαρνάβε συνεπῶς έπυροβόλησε πρώτος, από δεκατριῶν βημάτων άποστάσεως, χωρὶς να έγγίξῃ ή σφαῖρα του τον Καζαλές.

Οὔτος κατόπιν πυροβολεῖ δίς, αλλά μόνον τὸ καψίλιον εκ-πυροσκοπεῖ.

— Θεέ μου! λέγει τότε προς τον Βαρνάβε, άταράχως ιστάμενον, σὰς ζητῶ συγγνώμην.

— Όχι, κύριε, τῷ άπαντᾷ οὔτος, εἶμαι εδῶ διά να περιμένω.

Εἰς την τρίτην εκπυροσκοπήσιν, ή σφαῖρα εκρήγνυται μετὰ πατάγου, άλλ' άνευ άποτελέσματος.

Τότε άπεφασίσθη να σταματήσῃ ή υπόθεσις έως εδῶ, πλην ο δουξ Σαιν-Σιμών δέν συγκατανεύει.

Πληροῦσιν εκ νέου τὰ όπλα, και έπειδῆ κατ' έθος περιέβαλλον τότε τὰς σφαιρας διά ταινιῶν πολυχρῶμων, ο Καζαλές εἶπεν· «Εἶμεθα πολυ ευγενεῖς ίπποταί, κύριοι, διότι ποιοῦμεν χρῆσιν της τριχρώμου ταινίας!»

Διαρκούσης της προπαρασκευῆς τῶν όπλων, οι δύο άντίπαλοι περιεπάτου, πλησίον άλλήλων.

Θά ήμαι άπαρηγόρητος έν σὰς φονεύσω, λέγει ο Καζαλές προς τον Βαρνάβε, πλην πολυ με ένοχλείτε, βεβαιωθείτε, κύριε. Καί θα ήρκούμην μόνον έν αν κατῶρθον να σὰς καταστήσω επί τινα καιρον άχρηστον εἰς τὸ βῆμα.

Ο δέ Βαρνάβε τῷ άπαντᾷ.

— Εἶμαι εύτυχέστερος ήμῶν, κύριε, διότι και εγῶ έπιθυμῶ μόλις να σὰς έγγίσῃ, ή σφαῖρα μου, έπειδῆ σεις μέν εἰσθε τὸ δρῶν πρόσωπον του κόμματός σας, εγῶ δέ ὅλως δευτερεῖον, και πολυ ὀλίγον θα παρατηρηθῇ ή άπουσία μου.

— Ο δουξ Σαιν-Σιμών τότε τοίς έκαμε σημείον να πλησιάσωσι, και άφοῦ εκ νέου έροίψαν κλήρον, όστις και πάλιν ήνώθη τον Βαρνάβε, ο Καζαλές έπεσε βληθείς εἰς τὸ μέτωπον, άναφανῶν· «Ε! καλά, διά τοῦτο ήλθον εδῶ, μη άνυσιγείτε.

Εὔτυχῶς όμως ο πῖλος του έσταμάτησε την ὀρμήν της σφαιρας, και τὸ τραῦμα δέν ήτο σπουδαίον. Ο δέ χειρούργος έβεβαίωσε τὸ γεγονός, προσθέσας· «Δέν θα έχῃ συνεπείας» όπερ επανάλαβε και ο πληγωθείς, προσειπών, «ήττηθην».

Ο κ. Λαμέτ τότε προσέφερε την άμαξάν του διά την μεταφοράν του πληγωμένου, ήτις έφαινετο καλητέρα και άναπαυτικώτερα της του Καζαλές, πλην οὔτος ήνώθη μέν ταῦτην κατ' άρχάς, εἶτα δέ συνερχόμενος.

—Μάλιστα, λέγει, την δέχομαι, πρέπει τέλος πάντων να τελειώση ούτως ή ύποθεσις.

Και έκτοτε ο Βικινάβι και ο Καζαλές συνεφιλιώθησαν, έγινοντο οι καλύτεροι φίλοι του κόσμου, διατηρήσαντες όμως τας περί πολιτικής αντιθέτους αὐτῶν δοξασίας.

Ρουῖς

ΦΡΙΚΩΔΕΣ ΔΡΑΜΑ

Τρομερά τραγῳδία, ἐξ ἐκείνων ἃς παρασκευάζει ἡ πενία και ἡ ἀθλιότης, διεδραματίσθη πρό τινας χρόνους ἐν Παρισίοις, κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀβρόν.

Οἰκογένεια ὀλόκληρος, συνισταμένη ἐκ τοῦ πατρὸς, τῆς μητρὸς και ἐξ τέκνων, ἠτύοκτόνησεν ἐγκλεισθεῖσα ἐν τῷ δωματίῳ τῆς, ἐν ᾧ ἐτέθη πύραυλον πλήρες ἀνημμένων ἀνθρώπων. Ὁ πατὴρ και τὰ ἐξ τέκνα ἀπέθανον, μόνη δὲ ἡ μήτηρ ἐπέζησεν, ἐπὶ τέσσαρας δὲ ἡμέρας διέμενον ἐν τῷ μέσῳ τῶν πτωμάτων τοῦ συζύγου και τῶν τέκνων τῆς.

Ὁ ἀστυνόμος τοῦ τμήματος, εἰδοποιηθεὶς ὑπὸ τῶν γειτόνων, ὅτι ἡ οἰκογένεια Χάγμε δὲν εἶχε θεαθῆ πρό τεσσάρων ἡμερῶν, ἐσπευσεν ἀμέσως εἰς τὸ τέταρτον πάτωμα τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀβρόν ὑπ' ἀρ. 59 οἰκίας, εἰς ἐν τῆς ὁποίας δωμάτιον κατῴκει ἡ αὐτοκτονήσασα οἰκογένεια. Ἀφ' οὗ μάλιστα ἐκάλυψε, διέταξε τὴν διὰ κλειροποιοῦ ρῆξιν τῶν κλειθρῶν τῆς θύρας, ἧς ἀνοιχθείσης, διεχύθη ἀνυπόφορος δυσωδία, ἀναγκάσασα τοὺς παρστώτας νὰ ὑποχωρήσωσιν ἀσφυκτικῶντες πρὸς τὸ μεσόβαθρον. Εὐθύς δ' ὡς ἀστυνομικός τις ἐπιθεωρητής, βαντίσας ἀρθῶνας εἰς τὸ κενὸν διὰ φανικοῦ ὀξέος, ἠδυνήθη νὰ προχωρήσῃ και ἀνοίξῃ τὸ παράθυρον, φρικῶδες θέαμα παρίσταντο πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν παρστώτων.

Ἐπὶ τῆς ἐν τινι τοῦ δωματίου γωνίας κλίνης εὐρέθη ἀνακλιμένη ἡ σύζυγος Χάγμε, κρατούσα ἐν ταῖς ἀγκάλας τῆς τὸ νεώτερον τῶν τέκνων τῆς, ἡλικίας ἐνὸς και ἡμισοῦ ἔτους, οὐτινος τὸ σῶμα σχεδὸν ἐν τελείᾳ διετέλει ἀποσυνθέσει. Παρὰ τὴν κλίνην δὲ, ἐπὶ ἐρρακωμένου και χαμαὶ ἠπλωμένου στρώ-

ματος κατέκειντο ἐν πλήρει σῆψει τὰ ἕτερα ἐξ πτώματα τοῦ πατρὸς και τῶν λοιπῶν πέντε τέκνων.

Καθ' ἣν στιγμήν ὁ ἀστυνόμος ἠτοίμαζέτο νὰ προβῆ εἰς τὰς νομίμους διατυπώσεις, ὅπως βεβαιώσῃ τοὺς ἀθροῦς τούτους θανάτους, τρέμου και φρικῆς ἀκουσία κραυγὴ ἐξέφυγε τῶν χειλέων πάντων ὅσοι παρίσταντο εἰς τὴν ἀπαισίαν ταύτην σκηνήν· ἡ σύζυγος Χάγμε, ἣν εἶχον ἐκλάβει ὡς νεκρὰν, ὠρῶθη ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς, συνελθοῦσα εἰς ἑαυτὴν ἐκ τοῦ ἀνακαινισθέντος καθαροῦ ἀέρος και τῆς ὀσμῆς τοῦ φανικοῦ ὀξέος, σταγόνες τινὲς τοῦ ὁποίου ὑγραναν τὰς παρειὰς τῆς. Καὶ ἠκούσθη φωνὴ πόνου ὑπόκωπος, λέγουσα: «Τὸν πτωχὸν μου σύζυγον! Τὰ προσφιλῆ μου τέκνα!»

Ὁ Ἀστυνόμος και οἱ λοιποὶ παρστώτες ἔμειναν ἐμβρόντητοι.

Συνεσπειρώθησαν περὶ τὴν δυστυχῆ γυναῖκα, τὴν κατεβίβασαν τῆς νεκρικῆς κλίνης, και ἀφ' οὗ τῆ προσέφερον προχείρους τινὰς ἀναληπτικὰς περιποιήσεις, τὴν μετέφερον ἀμέσως εἰς τὸ πλησιέστερον νοσοκομεῖον.

Ἡ ἀνάκρισις ἐξηκριβῶσε τὰ ἐξῆς: Ὁ Χάγμε, ἡλικίας 42 ἐτῶν, εἶχε νομφεῦθῆ τῷ 1872 ἐν Μεξικῷ μετὰ τῆς Μαρίας Δωρίγ, ἀγούσης τότε ἡλικίας 17 ἐτῶν, ἐξῆσκει δὲ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἰχνογράφου και σχεδιαστοῦ. Ἐν ἀρχῇ τοῦ γάμου του, χάρις εἰς τὴν ἐργασίαν του και τὴν μικρὰν προίκα, ἦν ἀπὸ τῆς συζύγου του ἑλαβεν, ἡ νεοπαῖα οἰκογένεια διήγεν ἄριστα. Ἀλλὰ προϊόντος τοῦ χρόνου τὰ μέλη τῆς οἰκογενίας ἐπληθύνοντο, ἡ πενία ἐπέβη, και εἰς ἐπίματρον ὁ σύζυγος κατέπεσεν ἀσθενῆς. Ὁ Χάγμε ἐσκέφθη τότε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐλπίζων ὅτι θὰ εὐρίσκει ἐκεῖ ἐργασίαν προσοδοφοροτέραν, και κατορθώσας νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἐπιθυμίαν του ταύτην, ἀφίκετο μετὰ τῆς οἰκογενίας του εἰς Παρίσιους, ἀρχομένου τοῦ ἔτους 1889. Καὶ εὐρὲ μὲν ἐργασίαν εἰς τὴν Διεθνή Ἐκθεσιν, ἀλλὰ, γεννηθέντος και ἔκτου τέκνου, νέαι στενοχωρία οἰκονομικὰ ἐπέβησαν κατὰ τῆς ἀτυχοῦς οἰκογενίας, ἐξαναγκάσασαι αὐτὴν νὰ πωλήσῃ βαθμῶδον και κατ' ὀλίγον πάντα τὰ ἐπιπλα και σκεύη ὅπως συντηρηθῆται. Ἐφθασαν πλέον εἰς τὸ σημεῖον τοῦ νὰ μὴ δυνῆσθαι νὰ πληρῶσιν οὐτε τὸν οἰκοδεσπότην διὰ τὸ ἐνοίκιον τῆς κατοικίας

τοῦ κ. Θεοχάρη — τὴν ἐπίσημον ἀγγελίαν τῶν γάμων τῆς Ραλλοῦς. Δόξα τῷ θεῷ, ὅτι ἐβραδύνετε μέχρι τούδε νὰ ὀρίσητε τὴν ἡμέραν τῆς τελετῆς, και ὡς ἐκ τούτου θὰ λάβω και ἐγὼ τὴν εὐχαρίστησιν νὰ παρευρεθῶ εἰς τοὺς γάμους».

«Ἐν ἐνὶ λόγῳ, μάθετε, ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος μὲ διορίζει πληρεξούσιον ὑπουργὸν παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ βασιλεῖ Γεωργίῳ, και ὅτι προτίθεται ν' ἀναχωρήσῃ δι' Ἀθήνας, εὐθύς ὡς ὁ Βεζύρης μοῦ χορηγήσῃ τὰ διαπιστευτήρια ἔγγραφα. Βεβαίως ἀναλαμβάνω λεπτότατα καθήκοντα, ὀφίλων κατὰ καθήκον νὰ ὑπηρετήσω τὴν Κυβέρνησιν μου, χωρὶς νὰ δυσαρστήσω τοὺς Ἕλληνας, τῶν ὁποίων πρό παντός εἶμαι συμπαιτριώτης, και οὕτω διατρέχω τὸν κίνδυνον νὰ μὴ ἐκνοποιήσω ἀμφοτέρω τὰ μέρη. Εἶπτε εἰς τὴν ἐξαδέλφην μου, ὅτι τὴν θεωρῶ ὑπεύθυνον διὰ τὰς διπλωματικὰς περιπλοκάς, ἃς τὸ μέλλον μοὶ ἐπιφυλάττει, διότι ἐβασίζομην ἐπ' αὐτῆς, ἄτε γινώσκων ἐκ πείρας, ὅτι ἐν τῇ πολιτικῇ, οὐδὲν εἶναι πολυτιμώτερον τῶν θεληγῆτρων γυναικὸς νέας, ἀξιεράστου, εὐφροῦς και γινωσκούσης τὸν κόσμον. Ἡ Ραλλοῦ πόσον ὠραία θὰ ἔκαμε τὸ μέρος τῆς πρεσβευτρίας!...

«Τέλος δὲν ἠθέλησεν, ὁ δὲ κ. Θεοχάρης εἶναι εὐτυχῆς, και ἐγὼ ἐπίσης, διότι πλησιάζω πρὸς ὑμᾶς. Ὡστε καλὴν ἀντάμωσιν ταχέως, φίλτατέ μου Μανῶλη.

«Ὁ ἀφρωσιωμένος σου «ΦΩΤΗΣ»

Ὁ κ. Βουγᾶς ἐνόησε τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιστολῆς, ἡ δ' ἀνάγνωσις ταύτης, συμφῶνον πρὸς τὰς ἐπιθυμίας του, τὸν ἐνέπλησε χαρᾶς, διότι ἡ πρὸς συγγένειον μὲ τὸν Θεοχάρη προσπάθειά του εἶχε γεννήσει ἐν ἑαυτῷ τόσα πράγματα, τόσας ἐνοχλήσεις, ὥστε ἐκαραδοκῆ τὴν πρώτην εὐκαιρίαν,

MAURICE DE FOS

ΣΩΣΑΝΝΑ ΡΑΜΩ

(Συνέχεια)

ματα ἐξαιρέτου πολυτελείας, ἐπειράχθη ὀλίγον διὰ τὴν μεταμόρφωσιν ταύτην τοῦ συζύγου τῆς, και ἠσθάνθη ἀρετὸν κόπον νὰ πείσῃ ἑαυτὴν, ὅτι ὁ Κώστας και ὑπ' αὐτὰ τὰ ἐνδύματα τοῦ χωρικοῦ ἦτο ὁ αὐτός, και δὲν εἶχε ἀλλάξῃ ποσῶς. Μόνον τὴν Κυριακὴν ἐπίστευεν ὅτι τὸν ἔβλεπεν, ἡ ὅτε ἐπαίξε μουσικῇ εἰς τὴν πλατείαν, διότι ὁ Κώστας τότε ἐπανελάμβανε τὴν προτέραν αὐτοῦ μορφήν και εὐγενεῖς τρόπους. Καθ' ὅσον ἀφορᾶ εἰς τὸν πατέρα, οὐδὲν δύναται νὰ περιγράψῃ τὴν ὀργὴν του. Ἡ φρόνιμος Κωσταντινὰ ἠναγκάσθη νὰ τοῦ κρύπῃ τὰ ὅπλα του, δι' ὧν ἠπέλει ὅτι ἠθελε κάμῃ κακὴν χρεῖσιν ἐναντίον τοῦ Βουγᾶ, ἐναντίον τοῦ υἱοῦ του, καθ' ἑαυτοῦ και καθ' ὅλου τοῦ κόσμου ἐν γενεῖ.

Ἐν τούτοις σοβαρὸν τι γεγονός παρυσίασθη, τοιαύτης φύσεως, ὥστε ἂν ἐγίνετο γνωστὸν τῷ κ. Θεοχάρη, θὰ κατέπαυε τὴν γεροντικὴν του κακεντρέχειαν, και θὰ προυκάλει πολὺ διαφορετικὰς σκέψεις, πλὴν τὸ ἠγνοεῖ ὁ γέρον πατὴρ.

Ὁ κ. Βουγᾶς ἔλαβε τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν παρὰ τοῦ διοικητοῦ τῆς Χίου.

«Ἀγαπητέ μου ἐξαδέλφε,

«Ἀφ' οὗτο ἀπῆλθετε, περιέμενον μετὰ καρτερίας — δὲν πρέπει βεβαίως νὰ ἀπαιτήτε παρ' ἐμοῦ τὴν ἀνυπομονησίαν

των, οὐτε τοὺς διαφόρους προμηθευτὰς τῶν πρὸς ζῳάρκειαν, οἵτινες ἠρνήθησαν ἐν τέλει πᾶσαν πίστωσιν εἰς τὸν δυσπραγούντα οἰκογενειάρχην. Ἡ μοιραία ἡμέρα ἐφθασεν ἐν τούτοις μετ' ἀμειλίχτου βραδύτητος τὴν 15 παραλθόντος Ἰουλίου (ν.) ἡ δύσμοιρος οἰκογένεια ἐλιμοκτόνε κυριολεκτικῶς· οὐδεμία ἐλπίς ὑπέφωσεν. Ὁ τέλος πατὴρ τότε, συναθροίσας περὶ ἑαυτοῦ τὰ τέκνα του, μετὰ λυγμῶν τοῖς ἀνεκοίνωσεν, ὅτι ἀδυνατεῖ πλέον νὰ τὰ διαθρήψῃ, διότι ἡ κοινωνία τῷ ἀρνεῖται τὰ πρὸς τοῦτο ἐκ τῆς ἐργασίας μέσα, και κατ' ἀκολουθίαν ἀπεφάσισε ν' ἀποθῆνῃ. Τὴν τρομερὰν ταύτην ἀπόφασιν τοῦ πατρὸς ἀπεδέχθησαν ἐν ἀπογνώσει και τὰ τέκνα του, και ἀμέσως μετὰ ταῦτα ἀπεστάλη ἡ πρεσβυτέρα ἀδελφῆ, μόλις δεκαπενταετίς, ὅπως μετὰ παρακλήσεως προμηθευθῆ ἀπὸ γειτονικοῦ ἀνθρακοπώλου ἐν δεκάλιτρον ξυλανθράκων, ἐνῷ συγχρόνως ὁ πατὴρ ἐξῆλθεν ἐπὶ τινα λεπτά· και, ὅπως ἀντέλῃ ὀλίγον θάρρος, μετέβη παρὰ δύο γείτοσιν οἰνοπνευματωπώλαις, οἵτινες μετὰ τινὰς παρακλήσεις τῷ προσέφερον ὀλίγον κονιάκ.

—Θὰ σὰς τὸ πληρώσω αὔριον, τοῖς εἶπε, και ἐπανῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν.

Μεθ' ὃ ἐκλείσασ ἐρημητικῶς τὴν θύραν και τὸ παράθυρον, ἡ δὲ μήτηρ ἀνῆψεν ἐν τῷ πυραύνῳ τοὺς ἀνθρακας.

Ἡ σύζυγος Χάγμε ἔλαβεν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς τὸ νεώτερον τῶν τέκνων τῆς και ἐξηπλώθη ἐπὶ τῆς κλίνης. Ὁ πατὴρ κατεκλίθη παραπλευρῶς τῶν λοιπῶν πέντε τέκνων του ἐπὶ τοῦ κατὰ γῆς κειμένου στρώματος και ἀνέμειναν οὕτω τὸν θάνατον. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ ἀσφυξία ἐθανάτωσε τάχιστα τὸν πατέρα και τὰ πέντε τέκνα. Ὅσον ἀφορᾶ τὴν σύζυγον, αὐτὴ, λίαν νευρικῆς κράσεως, εἶνε πιθανώτατον ὅτι κατελήφθη ὑπὸ καταληπτικῆς τινος καταστάσεως, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν, ἐξουδετερώσασαν τὴν ἀσφυκτικὴν ἐνέργειαν τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος, διέφυγε τὸν θάνατον.

Πάσας τὰς ἀνωτέρω πληροφορίας παρέσχεν ἀπολοφυρομένη ἡ τάλαινα χήρα και ἀπορφανισθεῖσα μήτηρ Χάγμε.

— Δὲν εἶχομεν φάγει σχεδὸν τρεῖς ἡμέρας. Ἄχ! διατί νὰ ἐπιζῆσω; Ὅταν ἤρχισα νὰ συνέρχωμαι, ἐνόμιζα ὅτι εὐρίσκομαι εἰς ἄλλον τινὰ κόσμον.

ὅπως ἀπαλλαγθῆ αὐτῶν, ἀλλὰ προεφυλάχθη ὅπως μηδεὶς διδῆ τι.

Ὅταν αἱ περιστάσεις βαίνωσι μόναι των, τίς ἡ χρεία νὰ προκαλῆ τις ἀδεξιους παρεμβάσεις; Χωρὶς δὲ νὰ διακόψῃ ἀμέσως τὰς σχέσεις, δι' ὧν ἠθέλη ἀπαλλαγῆ τοῦ Κώστα, ἐκολακεύετο οὐχὶ πάντῃ ἀδικαιολογητῶς, ὅτι ἡ κόρη του δυσκόλως ἠθέλη ἀντιστῆ εἰς τὸ ἐπαγωγὸν και εἰς τὰ μέσα, ἅτινα εἰς πρεσβυτηῆς διαθέτει πρὸς σαγήνευσιν μιᾶς γυναικὸς. Ὁ ἐγωισμὸς εἶναι πολλὰκις ἰσχυρότερος τοῦ ἔρωτος, ἄλλως τε ὁ Κώστας, γενόμενος κανατέμπορος δὲν εἶχε νὰ παραπονεθῆ, ὅτι κατέστη γελοῖος πρὸς τὴν ἐρωμένην του, και θὰ καθίστατο καταγελαστότερος, ἐὰν μὴ ταῦτα συνέβαινον ἐν Ἀθήναις, ὅπου οἱ ἄνθρωποι δὲν κρίνονται ἐκ τῶν φορεμάτων, διότι πάντες γνωρίζουσιν ἀλλήλους, ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱόν, αἱ δ' ἀρχαιότεραι περιουσίαι δὲν χρονολογού-

Ἴνα λάβῃ τις ἀμυδρὰν ἰδέαν τῆς πενίας και ἀθλιότητος, εἰς ἣν εἶχε περιέλθει ἡ δύσμοιρος αὐτὴ οἰκογένεια, προστίθεμεν, ὅτι οἱ τοῖχοι τοῦ δωματίου, ἐν ᾧ εὐρε τὸν θάνατον, ἦσαν γυμνοί, και ὅτι παρκετὸς τῶν δύο βακωδῶν στρωμάτων, οὐδὲν ἄλλο ἐκ τῶν τῆς ἀπαρκετικῆς οἰκικῆς χρείας κατέχον πλέον οἱ δυστυχοῖς.

Ἐνταῦθα νομίζομεν, ὅτι λίαν ἐπικαιρὸς δυνάμεθα νὰ παραθέσωμεν τοὺς ἐξῆς ὑφίστης κληθείας καυστικούς λόγους τοῦ ἐπιφανοῦς φιλοσόφου Ἰουλίου Σιμωνος:

«Ὅταν περισυλλέγωνται ἐκ τῶν ὁδῶν τῶν Παρισίων λιμοκτονημένοι νεκροί, ἡμεῖς οἱ ἔχοντες πλήρη τὸν στόμαχον, συνήθως λέγομεν: Ποῖος τοὺς πταίει; Και μετὰ τὴν φράσιν αὐτὴν νομίζομεν, ὅτι ἐξωφλήσαμεν μετὰ τὴν συνειδησιν μας. Ἰσως οὐδεὶς πταίει αὐτοῖς, βεβαίως ὅμως πταίομεν πάντες ἡμεῖς: Ναι, ἐσμὲν ὑπεύθυνοι διὰ τοὺς ἀπλητισμένους, διότι ἂν ἡμεῖς ἐξεπληροῦμεν τὸ ἡμέτερον ἀνθρώπινον καθήκον, δὲν θὰ ὑπῆρχον ἀπλητισμένοι».

Καὶ εἶναι ὄντως ἀληθῆς, ὅτι ἡ ἐπιδεικτικῶς φιλόανθρωπος παρισινὴ κοινωνία, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν παρισινῶν φύλλων, δὲν ἐπέτελεσε τὸ καθήκον τῆς πρὸς τοὺς δυστυχεῖς Χάγμε. Μήτηρ δὲ, ὅπως δικαιολογηθῆ ἀπεναντι τῆς κατόπιν ἐορτῆς ἐξεγερθείσης συνειδήσεώς τῆς, ἐπεκαλέσθη τὴν περὶ τῆς δυστυχίας των ἀγνοίαν τῆς, μίτην ἰσχυρίσθη ὅτι δὲν προσέτρεξαν εἰς τὴν εὐσπλαχνίαν τῆς, ἀφ' οὗ εἶχον περιέλθει εἰς τὸσον ἀκρότατον ἀθλιότητος σημεῖον, και ὤφειλον συνεπῶς νὰ τείνωσιν ἐπαίτιδα χεῖρα. Ἡ ἀδύνατος κοινωνία πάντοτε θὰ ὑπέλῃ τὴν εὐθύνην τοῦ θανάτου τῶν ἀτυχῶν θυμάτων τῆς. Διότι ἀπομένει πάντοτε ἡ κεφαλαιώδης ἀλήθεια τοῦ ἐξῆς φρικώδους ἐγκλήματός τῆς, ὅτι πατὴρ και μήτηρ, ἄνθρωποι ἐντιμότεροι και φιλοπονότεροι, ἐφόνευσαν τὰ τέκνα των και ἠθέλησαν νὰ φονεύσωσιν αὐτοὶ ἑαυτοῦς, διότι ἀπηνῶθησαν λιμοκτονοῦντες. Και τοῦτο ἐν τοῖς κόλποις τῆς πολυανθρωποτάτης τῶν πόλεων και ἐν πλήρει τῇ δράσει πομπωδαστάτης ἑθνικῆς ἐορτῆς, τῆς ἀμφιτηριδὸς τοῦ Ἐκατοντημῆρου, τῆς ἐπισημοτέρας τῶν ἐορτῶν τῆς ἀδελφότητος.

Εἶναι δυστυχῶς ἀλήθεια, ἐφαρμοζομένη πανταχοῦ, ὅτι ἡ κατ' ἐπίδειξιν και συστηματοποιημένη ται ἀνω τῶν ἐξῆκοντα ἐτῶν.

Ὁ δεινα π.χ. ἐκατομμυριούχος κατέχων μέγαρον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἢ Πανεπιστημίου, ἐπαυλιν εἰς Φάληρον ἢ Ἰηφισσίαν, ἠγεμονικὰ κτήματα ἐν Εὐβοίᾳ ἢ ἐν Θεσσαλίᾳ, ἤρξατο τοῦ σταδίου αὐτοῦ ἀπὸ ὑπνρέτου, κρεπώλου, θαλαμηπόλου ἢ ἀπλοῦ μάγκα.

Ὁ κ. Βουγᾶς ἐμάντευσεν, ὅτι ὁ διορισμὸς τοῦ Φώτη βῆ δὲν προῆλθεν ἐκ τύχης, και ὅτι τὸ Φανάριον εἶναι τὸ σχολεῖον τῆς διπλωματίας. Πληροφωρηθέντος δὲ τοῦ διοικητοῦ τῆς Χίου, τῶν ἐπὶ τῷ συνοικισμῷ τῶς ἐξαδέλφης αὐτοῦ ἀναφερόσων διαστάσεων και δυσχε-

Και βλέπω τις ἀμφοτέρους κρατούμενους διὰ τῶν χειρῶν....

φιλανθρωπία δαπανᾷ πολλά διὰ τοὺς πτωχοὺς, ἀλλὰ δυστυχῶς οὐδὲν πράττει ὑπὲρ τῶν ἀναξιοπαθόντων ἐκείνων, οἵτινες, ἀποτροπαζόμενοι τὴν ἐπαίτιαν, λιμοκτονοῦσι μᾶλλον, ἢ οὐδέποτε τείνουσι χεῖρα ἐπαίτου, ὡς οἱ ἔχοντες ὡς ἐπαγγέλμα τὴν ἐπαίτιαν τῆς ἐλεημοσύνης. Ἡ δημοσία φιλανθρωπία περιθάλπει τὴν μὴ ἐπὶ τῇ ἀθλιότητι τῆς αἰδομένην πτωχείαν, ἢ δὲ ἰδιωτικῆ μένει ἀπαθής, ὅταν δὲν πρόκειται νὰ διατυμπανισθῇ ἡ ἀγαθοεργία τῆς.

Ἄποια ὄντως εἰρωνεία καὶ βεβήλεις τῆς θεοτείας τῶν ἀρετῶν, ἥτις μόνη ἠδύνατο νὰ ἐξίλει τὰς τῶν ἀνθρώπων πότητος λοιπὰς κακίας, καὶ πόσον πρέπει ν' ἀπασχολῆται πάντα δυνάμενον ἢ σκέψῃ καὶ μελέτῃ περὶ τοῦ μεγάλου ζητήματος, τῆς κατὰ Χριστὸν καὶ οὐχὶ κατ' ἐπίδειξιν ἀσκήσεως τῆς φιλανθρωπίας!

I. Σ.

Εἰς Τρελλὸς Βασιλεὺς

Ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας τοῦ βασιλέως Ὀθωνος τῆς Βυαρίας βραχυδὴν δεινοῦται καὶ ἐμπνέει κατ' αὐτὰς μεγάλαν ἀνησυχίαν παρὰ τοῖς συγγενεῦσιν αὐτοῦ. Πρόκειται δὲ νὰ ὑποβληθῇ εἰς σπουδαιότατην ἐγχείρησιν ἐν Μονάχῳ, διότι ὁ στόμαχος αὐτοῦ δὲν λειτουργεῖ πλέον, μετὰ μεγίστης δὲ δυσκολίας ποτίζουσι αὐτὸν διὰ γάλακτος.

Ἐν τούτοις αἱ φυσικαὶ αὐτοῦ δυνάμεις ἀντέχουσιν ἀπιστευτῶς.

Πρὸ ὀκτώ ἡμερῶν, διαφυγὼν τὴν προσοχὴν τῶν φυλάκων αὐτοῦ, ἔτρεξε κατόπι μικροῦ τινος μαγεῖρου παιδὸς, ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτοῦ, καὶ τοσοῦτον ἐκκοποῖσεν αὐτόν, ὥστε ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ὁ μικρὸς παῖς θ' ἀναγκασθῇ νὰ οἰκοῦρηται πρὸς ἕκαστον τῶν πληγῶν, ὡς ὁ τρελλὸς βασιλεὺς τῷ κατήνεγκε.

Κατὰ τὴν μοχθηρότατος, φαντάζεται ἑαυτὸν λέοντα, καὶ ὀρέγεται νὰ δαγκῆται πάντα πλησιάζοντα αὐτόν ἔσχατος δὲ ἐδάγκασε τὸν ὑπακλιτὴν αὐτοῦ εἰς τὸν πόδα, λίαν βκρέως. Ἐχει πάθος ἀλλόκοτον πρὸς τὰ σιγαρέτα, τὰ ὅποια

δὲν κεννίζει ἢ μόνον κατὰ τὸ ἥμισυ, καὶ πρὶν τὰ ρίψῃ, σβύνει ταῦτα εἰς τὸ μέτωπον παντὸς παρατυχόντος ἀτόμου.

Οὐδεμίαν γυναικὸς ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ Φινστερί, ἐνθα ὁ βασιλεὺς διαμένει, καὶ ὁσάκις τύχη νὰ συναντήσῃ τοιαύτην τινα, ἐξοργίζεται ἐντρόμως, ἐξάγει ἀγρίας κραυγὰς, ρίπτων μακρὰν αὐτοῦ καὶ κατασυντριβῶν πᾶν τὸ προστυχόν.

Ἐνίοτε ὠδήγουν αὐτὸν ἐν ἀμάξῃ ἀνὰ τὴν ἐξοχὴν, πλὴν καὶ τοῦτο ἐπαύσαν πρῆττοντες οἱ ἀνθρώποι του, διότι ἐσχάτως ἠθέλησε νὰ θωπεύσῃ καὶ φιλήσῃ ἵππον τινα εἰς τὴν ρίνα του, ὅστις τῷ ἔδωκε τοιοῦτον κτύπον εἰς τὸ στήθος, ὥστε ἔρριψεν αἷμα ἀπὸ τοῦ στόματός του. Ἐπὶ τῇ θῆξ δὲ τοῦ αἵματός του, ὁ βασιλεὺς ἐφοβήθη ὑπερμέτρως, καὶ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας δὲν ἠθέλησε νὰ λάβῃ οὐδεμίαν τροφήν. Ἐκτοτε οὔτε ἄμαξα, οὔτε ἵππος παρουσιάζεται ἔμπροσθέν του.

Αἱ μανιώδεις ὁμοίαι αὐταὶ ὁμοίαι βραχυδὴν καταπαύουσιν κατὰ τὰς τελευταίας ταῦτας ἡμέρας, καὶ κατελήρθη ἡδὴ ὑπὸ βραχυτάτης μελαγχολίας· αἱ δὲ δυνάμεις του τὸν ἐγκαταλείπουν ὡσημέραι, καὶ ἐπικρατεῖ γενικὴ ἰδέα, ὅτι ὁ βασιλεὺς οὐτος πλησιάζει τὸ τέλος τοῦ βίου του.

Τραγικὸν τέλος ἀεροναύτου

Τὸ ἀκόλουθον τραγικὸν συμβᾶν ἐγένετο πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐν Βραβίλῃ τῆς Ρουμανίας.

Ὁ Ἰταλὸς ἀεροπόρος Τσουρλέτης, πληρώσας διὰ φωταερίου τὸ ἀεροστάτον του, ἀνυψώθη εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν, ἐν μέσῳ τῶν παρατεταμένων χειροκροτημάτων πολυαριθμοῦ πλήθους, ὅπερ πάντοτε περιέργως παρακολουθεῖ τὰς τοιαύτας ἀνυψώσεις. Πλὴν μετ' οὐ πολὺ ἡ ζωηρότης καὶ εὐθυμία τῶν θεατῶν μετεβλήθη εἰς κατήρησιν καὶ συμπάθειαν, διότι παρετήρηθη, ὅτι ἡ ὄθον τοῦ ἀεροστάτου ἤρξατο κωλυμένη καὶ πυρπολούμενη, ἐν ταύτῳ δὲ σπαρακτικῶς κραυγαὶ ἠκούοντο πανταχόθεν τῆς πόλεως.

Ὁ ἀτυχὴς ἀεροναύτης μίτην ἠγωνίζετο νὰ σώσῃ τὸ ἀερό-

ρειῶν, θὰ ἐπεδίωξε βεβαίως τὴν ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπευσιν τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, ὅπερ καὶ κατόρθωσε.

Ὁ δὲ Φώτης βέη, προνοήσας νὰ μὴ ἀποβῆλῃ πρὸ τοῦ δέοντος τὸ προσοπίον περιωρίσθη νὰ περιβληθῇ ἀθροῦδος τὸ ἀξίωμα του χωρὶς νὰ ἐνοήσῃ ἄλλος τις τίποτε. Ἐνήργησε δὲ λίαν ἑχεμύθως. Τὸ στρατήγημα αὐτοῦ ὑπῆρξε νὰ ἐγκαταστήσῃ τὴν ἐγκατάστασιν του διὰ λαμπρᾶς ἑορτῆς. Ἦν ἀγαθός, οὐδὲν φυσικώτερον τούτου, ἐπομένως ὡς συμβαίνει ἐνίοτε ἐν Ἑλλάδι — παρεκάλεσε τὴν πλησιεστέρην αὐτοῦ συγγενὴ ν' ἀναλάβῃ χρεὶ οἰκοδεσποίνης. Ἡ Ραλλοῦ ἀνεδέχθη προθύμως τὸ βῆρος καὶ ἐγένετο ἡ ἡρωὶς τῆς ἐσπερίδος.

Ἐὰν μετὰ τῶν ἀξιοσημειωμένων συμβάντων τοῦ βίου ἡμῶν, ἡ γυνὴ προσηλοῦται ἰδίως εἰς τὰς κατὰ τὴν νεότητά αὐτῆς κατακτήσεις, βεβαίως ἡ Ραλλοῦ θὰ διετήρησε διαρκῆ ἀνάμνησιν τῆς ἐσπερίδος ταύτης, καθ' ἣν ἡ ὠραϊότης αὐτῆς ἐθριμύθευσεν. Ἡ δὲ ματαιότης τοῦ νὰ γείνη τις βασιλίσσα τοῦ χοροῦ εὐκόλως μεταβλήθη σκέψεις δεκκοκταετίδος κεφαλῆς, ἥς αἱ πρῶται ἐντυπώσεις τῆς σκηνῆς ἀποθραμβοῦσι τὸ πνεῦμα!

Πόσον ὠραῖον εἶναι νὰ αἰσθάνεται τις ἑαυτὸν ἐμπνέοντα ζηλοτυπίαν! Ἄλλως καὶ ἡ ἐπιμελημένη αὐτῆς τουαλέτα ἐπιζητεῖ ὅλην τὴν ἡλικίαν καὶ τὰς διαθέσεις. Ἐσθῆς ἐκ λευκοῦ κρεπίου, ὁ λαϊκὸς καὶ οἱ βραχιόνες γυμνοὶ ἄνευ οὐδενὸς κοσμήματος, ἡ κόμη πυκνῶς ἐκτεταμένη, ἐπ' ἣς ἐπιτηδεῖα προσηρόσθη δέσμη ἐξ ἐρυθρολευκῶν ἀνθέων, ἕτερα σπάνια φυσικὰ ἄνθη, συμπληροῦντα τὸν στολισμὸν τῶν ἐπωμιδῶν καὶ τῆς ἐσθῆτος αὐτῆς, τί ἐσήμαινον;

Ὁ δὲ Φώτης βέη, φέρων ἐνδυμασίαν εὐρωπαϊκὴν καὶ τὸ ἐρυθρὸν φέσιον, πολλὴν πλήρη ὀθωμανοῦ πρέσβειος μετὰ παρασήμων, ἦτο καθολικὸς ἀντίπαλος τῆς Ραλλοῦς, καὶ

βλέπων τις ἀμφοτέρους κρατουμένους διὰ τῶν βραχιόνων συνομιλοῦντας, μειδιῶντας καὶ... θὰ ἔλεγε καθ' ἑαυτόν, ὅτι ἐγενήθησαν διὰ νὰ ἐνωθῶσιν.

Ἄλλος τις θ' ἀπέφηνεν ἴσως νὰ συναντηθῇ ἐν τοιαύτῃ θέσει μετὰ τοῦ ἀντραστῶ αὐτοῦ, πλὴν ὁ Φώτης προτίει πολὺ νὰ κίμῃ τοιοῦτον λάθος, ὅτε δὲ ἡ ὀρχήστρα προανήγγειλε τὴν συγκρότησιν τετραχοῦρου, ὁ ἐπιτήδειος διπλωμάτης προσέφερε τὸν βραχιόνά του εἰς τὴν ἐξεδέλφην του καὶ προσποιούμενος ὅτι ἀποδίδει μεγάλην σημασίαν εἰς τὰ δικαιώματα ἄντινα αἱ ἑλληνικαὶ συνθήκαι ἀναγνωρίζουσι τοῖς μελλοῦσιν, διέσχισαν μετὰ νοσηρότητος τοὺς ὀμίλους τῶν χορευτῶν καὶ ἐπλησίασε τὴν δεσποινίδα Ραλλοῦ πρὸς τὸν κ. Θεοχάρην, ὅπως τῷ ζητήσῃ τὴν ἀδειαν νὰ χορεύσῃ μετὰ τοῦ Φώτη βέη.

Ὁ Κώστας, ἐκπλαγείς ἐπὶ τῷ διαβήματι τούτῳ, φῆνι ἡ εἰρωνεία, ἡ εὐσυνία ἢ ἀκούσια, τῷ ἐπλήγωσε τὴν καρδίαν, ἀπήτησεν ἀμέσως ὅτι, ἀφοῦ ἐπίσημος τελετὴ ἀρχαίων δὲν εἶχε γίνη εἰσέτι, ἡ δεσποινὶς Βουγᾶ ἦτο ἐλευθέρη νὰ πράξῃ κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῇ.

Ἡ Ραλλοῦ ἐδάγκασε τὰ χεῖλη τῆς καὶ ἐρυθρίασεν. Ὁπόταν γυνὴ τις φθάσῃ εἰς ὕψος μεγάλης περιωπῆς καὶ περιστοιχισθῇ ὑπὸ πλήθος ἀνθρώπων, οἵτινες θυμῶσιν αὐτὴν ὡς βασιλίσσαν, καὶ ἐν φρενιτώδει ἐξάψῃ ἀποθαυμάζουσαν αὐτήν, ὡς συνέβαινε ἡδὴ εἰς τὴν ἡμετέραν Ραλλοῦν βεβαίως ἠθέληεν εἶναι χοηροδιδασκαστὸν καὶ ἀποπώτατον νὰ φανῇ ὅτι ἐξαρτᾶται ἀπὸ τινος. Ὁ δὲ Φώτης βέης λίαν ἐπιτηδεῖας καὶ ἐν ὀλίγαις μέλιστα στιγμαῖς ἀπῆλαυσε τὸ διπλοῦν τοῦτο ἀποτέλεσμα, ἦτοι ἀπ' ἐνὸς μὲν ἀπέδειξε τὴν ὑπεροχὴν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς οἰκοδεσποίνης ἀπέναντι τῆς δυσθυμίας τοῦ Θεοχάρη, καὶ ἀπ' ἑτέρου τὸν κατέστησεν ὑπάκιον τῆς ἐξεγέρσεως τῆς φιλοτιμίας τῆς νέας, ἐνῶ

στατον καὶ ἑαυτόν, διότι βαθυδὴν καὶ ταχέως τὸ πῦρ διεδίδετο πανταχόσε τῆς σφαίρας.

Εὐρίσκειτο εἰς 300 μέτρων ὕψος ἄνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, ἢ δὲ ἀπελπίσια αὐτοῦ καὶ τοῦ κοινοῦ ἐκορυφούτο εἰς τὸ ἔπακρον.

Τότε δὲ, ἀφοῦ ἡ ὄθον ἐντελῶς ἀπετεφρόθη, καὶ ἔμεινε μόνον ἡ κρατοῦσα αὐτὸν αἰθρᾶ στεφάνη, μία σπαραξικάρδιος φωνὴ ἐξ ὅλου τοῦ πλήθους ἐξελθούσα, ἐπηκολούθησεν τὴν ἀρρηκτικὴν πτώσιν αὐτῆς μετὰ τοῦ δυστυχοῦς ἀεροναύτου, οὕτινος τὸ πτώμα εὐρέθη κατακερματισμένον καὶ παραμειοφομένον ἐπὶ τῶν θάμνων ὄχθης τινος ὀλίγα χιλιόμετρα ἀπὸ χούσης τῆς Βραβίλας.

Ἐπειτα σὰς λέγουσιν, ὅτι αἱ ἀεροπορικαὶ ἐκδρομαὶ ἔχουσι γόητρον!

Ἄσθηρ

Εὐτραπέλα

Κύριος τις ἀγοράζει ἐφημερίδα δεκάλεπτον καὶ δίδει ἐν διφρακῶν πρὸς ἀνταλλαγὴν.

Ὁ ἐφημεριοπόλις. Κύριε, δὲν ἔχω νὰ σὰς τὸ ἀλλάξω.

Ὁ Κύριος. Ἄμ τότε, τί θὰ γείνη;

Ὁ ἐφημεριοπόλις. Μοῦ δίδετε τὴν δεκάραν ἄλλην ἡμέραν.

Ὁ Κύριος. Καὶ ἂν ἀποθάνω ἢ σκοτωθῶ;

Ὁ ἐφημεριοπόλις. Μπᾶ! μεγάλη δουλειά· ὀλίγο μὲ μέλλει.....

Ἐλλην τις κύριος μεταβάς χάριν ὑποθέσεών του εἰς Παρισίους, ἦτο τακτικὸς συνδρομητὴς τοῦ ξενοδοχείου Κ..... Ἡμέραν τινὰ διέταξε μίαν μερίδα κουνελίου. Ἐνθ' δ' ἔτρωγεν εὐχαριστημένος ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ξενοδοχείου.

— Παιδί, λέγει πρὸς τὸν ὑπηρετὴν, πολὺ τρυφερὰ εἶναι σήμερον τὰ κουνελά σὰς, σὰς συγγαίρομαι.

— Ναι, ἀφεντικὸ, τῷ ἀπαντᾷ οὗτος, εἶναι διότι τὰ ὑπό-

τούαντιον αὐτὸς ἐξυπηρετεῖ τὴν ματαιότητα ταύτης.

Τέλος, ὡς τὸ ὁμολογήσαμεν, ὁ πονηρὸς διπλωμάτης, ἐκτελῶν χρεὶ οἰκοδεσποίνης με' ἑτοιμότητος πνεύματος, ζωηρότητος, εὐθυμίας καὶ ὑποχρεωτικῆς προθυμίας πρὸς πᾶσαν ἐκδούλευσιν, ὡς ἀπῆται ἡ περίστασις, ἐπαίξε ῥόλον πολὺ καλύτερον καὶ ἐπιτυχέστερον τοῦ Κώστα. Οἱ δὲ προσκεκλημένοι εὐρίσκοντες ἄνεσιν καὶ εὐχαρίστησιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Φώτη βέη, διεσκέδαζον ἐν πλήρει χαρᾷ, εὐθυμίᾳ καὶ ζωηρότητι, ὦν μόνος ὁ Κώστας ἑσπερίτω.

Αἱ γυναῖκες, χαριτόβουτοι καὶ μελαγχολικαὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνατολίτιδες, προσεῖλκον τὰ βλέμματα τῶν νεηλῶδων, συνεπεία τῆς ὠραίας παραστάσεώς των, τῶν σαγηνευτικῶν αὐτῶν ὀφθαλμῶν, καὶ τῆς ἀκάκου καὶ μελιχίου αὐτῶν φυσιογνομίας, ἐν ἣ διαπρέπουσιν ἡ κλασσικὴ τῶν Ἑλληνίδων εἰς καὶ τὰ παρθενικά καταπόρφυρα χεῖλη των, ἄντινα σπανίζουσι παρὰ ταῖς δεσποινίδας τῶν λοιπῶν λαῶν.

Ἡ δεσποινὶς Ραλλοῦ, χωρὶς νὰ δεῖξῃ τὴν ἐλαχίστην κακίαν πρὸς τὸν Θεοχάρην, συνεπεία τῆς δεικτικῆς αὐτοῦ πρὸς ταύτην συμπεριφορᾶς, περιωρίσθη μόνον εἰς τὸ νὰ λησμονήσῃ αὐτὸν πρὸς στιγμὴν καὶ νὰ διασκεδάξῃ ὅλως ἀθῶως με τοὺς διπλωμάτας, καὶ τοὺς παρασημοφόρους ἀξιωματικούς τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, οἵτινες κατὰ προτίμησιν περιεκύκλουν αὐτήν. Ὅτε δὲ ἐσήμανεν ἡ ὠρα τοῦ δείπνου, περὶ τὴν δευτέραν ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον, καὶ ἅπασα ἡ πολιτικὴ καὶ στρατιωτικὴ ἀνθοῦσα νεότης τῶν Ἀθηνῶν, παρευρισκομένη ἐκεῖ, ἐπορεύετο κατὰ ζεύγη νὰ λάβῃ θέσεις, παιανίζουσης τῆς μουσικῆς, παρὰ ταῖς ἐν τοῖς κήποις τοῦ μεγάρου τῆς πρεσβείας παραθεθείσας τραπέζας, ἐνθα τὸ πᾶν ἐμυροβόλει ἐκ τῶν σπανίων ἀνθέων, ἄντινα ἐστύλιζον ταύτας, ὁ Κώστας παρετήρησε τότε μετ' ἐκπλήξεως ὅτι ἔμεινε ἀπομεινωμένος,

γεία μας ἔχουν τὴν ὥρα μεγάλους ποντικούς, καὶ ξέρετε ἦσαν παχέες καὶ τρυφεροὶ, καὶ ὁ ἀφέντης θέλει πάντοτε νὰ εὐχαριστῇ τοὺς πελάτας του....

— Δὲν εἶναι λοιπὸν κουνελά, εἶναι ποντικός;

— Ὁ κύριος ἀκόμη πύει.

+++++

Μεταξὺ ἐνὸς ἐπαίτου καὶ μᾶς distingué.

Ὁ ἐπαίτης. Λυπηθεῖτε με, Κυρία, ἔχασα ὅλην τὴν οἰκογένειάν μου εἰς τοὺς σειμούς τῆς Ἀμφίσσης, ἐλεῖστε τὸν πτωχόν μου!....

Ἡ distingué. Μπᾶ, μὰ σὺ δὲν εἶσαι, ποῦ μοῦ ἔλεγες προχθὲς, ὅτι τὴν ἔχασες εἰς τοὺς σειμούς τῶν Φιλιατρῶν; πῶς τὴν ἔλεγες τῆς Ἀμφίσσης;

Ὁ ἐπαίτης. Ναι, Κυρία, ναι, καὶ εἰς τοὺς δύο σειμούς ἔχασα ἀπὸ μίαν οἰκογένειαν· βλέπετε, εἶναι διπλὰ τὰ βῆσάν μου.....

+++++

Ὁραία τις Κυρία, ἔλεγε πρὸς τὸν ἰατρὸν τῆς, ἐνθ' οὗτος τῆς ἐξήταξε τὸν σφυγμόν:

— Ἰατρέ μου, ξέρετε δὲν κλείω μάτι καθ' ὅλην τὴν νύκτα, μετεχειρίσθη τὰ πάντα, καὶ ὕπνον ἀκόμη, καὶ δὲν κοιμῶμαι.

— Μπᾶ! τότε νὰ πάρετε ὀλίγον χαμόμηλον.

— Ἐπῆρα, Κύριε.

— Ἄ! τότε νὰ πάρετε ὀλίγον σιρόπιον τῆς μέντας.

— Καὶ ἀπ' αὐτὸ ἐπῆρα, ἰατρέ.

— Τότε νὰ πίνετε πολὺν οἶνον.

— Πίνω ἰατρέ, πίνω καὶ ἀπ' αὐτόν, ἀλλὰ μόνον ζαλιζομαι, καὶ δὲν κοιμῶμαι.

— Τότε... Κυρία, νὰ σὰς δώσω μίαν συνταγὴν, πῶς νὰ ὑπανδρευθῆτε ταχέως, ἴσως τότε νὰ κοιμᾶσθε.

— Ἄ! μάλιστα, γλήγορα ἰατρέ μου.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

ΤΟ ΕΝΑΕΡΙΟΝ ΕΚΚΡΕΜΕΣ

Πολλάκις θὰ ἠκούσατε ταχυδακτυλουργόν, ἢ φίλον σας τινὰ ἐρωτῶντα ὑμᾶς, ἂν δύνασθε νὰ κρεμάσῃτε δακτυλίδιον ἢ ἕτερον μικρὸν ἀντικείμενον ἀπὸ νήματος, ὅπερ ἀποῦ καύσῃτε διὰ τοῦ πυρός νὰ ἐξακολουθῇ ἱστάμενον ἐν τῷ ἀέρι.

Ἴδου πῶς γίνεται τοῦτο :

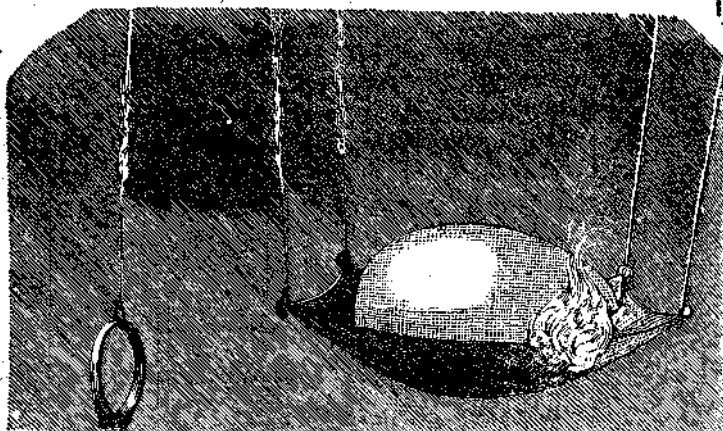
Μουσεύσατε, ἐν πολῷ ἀλμυρῷ ὕδατι, νῆμα τι, (κλωστήν) καὶ ἀποξηράνατε αὐτό, τοῦτο ποιῶντες κατὰ συνέχειαν δις καὶ τρίς :

Τὴν προετοιμασίαν ταύτην ποιεῖτε ἰδιαίτερος, ἂν θέλητε, οἱ φίλοι σας, ἐνώπιον τῶν ὁποίων θὰ ἐκτελέσητε τὸ πείραμα τοῦτο, ν' ἀπορήσωσιν ἐπὶ τῷ ἀποτελέσματι.

Μετὰ τοῦτο κρεμάσατε ἐν δακτυλίδιον ἐλαφρόν, ὅσον ἦν δυνατόν, ὡς παρίστησι ἡ ἡμετέρα κάτωθι εἰκὼν, καὶ θέσατε πῦρ εἰς τὸ νῆμα, ὅπερ θὰ καῖ ἄμεσως καθ' ὀλοκληρίαν χωρὶς νὰ πῆσῃ ποσῶς ἐκ τῆς θέσεώς του τὸ δακτυλίδιον, πρὸς μεγίστην ἐκπληξίν τῶν θεατῶν. Ἄν θέλητε, ποιεῖτε ἐν ταύτῳ μαγικὰς τινὰς κινήσεις διὰ μικρᾶς ράβδου, ἵνα σὰς ἐκλάβωσι διὰ μάγον.

Ὄντως τὸ ἰνώδες μέρος τοῦ νήματος ἐκάνη, ἀλλὰ διέμεινε μικροσκοπικὸς σωλὴν ἐξ ἀλατὸς ἀρκοῦντως στερεός, ὅστις μακρὰν ἑρῶν ρευμάτων, ἀντέχει νὰ βαστάζῃ ἐλαφρὰ σώματα.

Τὸ πείραμα δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον :

Κρεμάσατε διὰ νήματος ἀπὸ τῶν τεσσάρων αὐτοῦ ἄκρων τετραγωνικὸν τεμάχιον ὑφάσματος μουσελίνας, ὡς ἐνδείκνυσσι ἡ εἰκὼν, ἀποῦ βεβαίως προηγουμένως μουσεύσῃτε τρίς ἢ τετράκις τὸ ὄλον ἐντὸς ἀλμυροῦ ὕδατος. Ἀποῦ δὲ ἐντελῶς ξηρανθῶσι, τοποθετήσατε ἐπὶ τοῦ ὑφάσματος ἐν κενὸν ὠόν, καὶ θέσατε πῦρ.

Ἐὰν τὸ πείραμα ἐξετελέσῃτε καλῶς, τὸ ὠόν, ἀποῦ καῖσιν τὰ βαστάζοντα αὐτὸ νῆματα καὶ ἡ ὀθόνη, θὰ ἐξακολουθῇ νὰ μένῃ μετέωρον, πρὸς μεγίστην ἐκπληξίν πάντων.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Ὁ πρῶτος λυτὴρ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 13 «Περιέργου ἐρωτήματος» ἡμῶν, Κόριος «**Εγώ**» εἶναι ὁ Δημήτριος Γεδεῶν μηχανικός τῆς Γαλλικῆς Ἀποστολῆς τῶν Γεφυροποιῶν, ὡς εὑρηστέθη ν' ἀνακοινώσῃ ἡμῖν, ἐπομένως τὸ ὑποσχεθὲν δῶδον ἀπεστάλη πρὸς αὐτόν.

Εἰς παρατηρήσοντα δ' ἡμῖν, ὅτι τοὺς ἰχθύς κτλ. οἱ ποντικοὶ δύναται νὰ φάγωσι καὶ εἰς μὴ ἑορτασίμους ἡμέρας, ἀποκρινόμεθα «βεβαίως», μετὰ τὴν διαφορὰν ὅμως, ὅτι εἴτε εἰς ἑορτασίμον καθ' ἡμᾶς ἡμέραν, εἴτε μὴ, τοῖς παραθέσῃτε πινάκιον ἰχθύων, κλωθὸν μετὰ ποντικούς, καὶ γὰρ ἔβαθον μετὰ δροσερὸν ὕδωρ, ἡ ἡμέρα αὕτη διὰ τούτους ἔσεται μεγάλη ἑορτή.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Α. Γ. Μεθώνην. Συστημένη ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Ἀποδείξεις καὶ βον φύλλον ἀποστέλλονται σὺν παρόντι. Οἱ ἐν αὐταῖς ἀριθμοὶ εἶναι καὶ ἀριθμοὶ λαχείων σας, οὓς δέον φυλάξῃτε. — Α. Ζ. Πάτρας. Ὁ ἀριθμὸς ἀποδείξεώς σας 197 εἶναι καὶ ἀριθμὸς λαχείου σας, ὃν δέον φυλάξῃτε. Ἀριθμοὶ ὁμολογιῶν καὶ λαχείων δημοστευθήσονται ἐγκαίρως ἐν τῇ «Φύσει», ὅπῃθεν θὰ λάβῃτε γνῶσιν. — Κ. Ν. Ἄνδρον. Ἐνταλμα μισθοῦ ἐστάλη διὰ Σύρου ἀπὸ 8 Αὐγούστου. Ἐτέρων πίστωσις ἐξηγητήθη, ὡς ἀνήκοντα παρελθόντος ἔτος. Περὶ λοιπῶν θὰ φροντίσω ἐν καιρῷ συνωδὰ τελευταίαις προδοῖς ἐπιστήμης. — Σ. Ν. Τρίπολι. Συνδρομὴ ἐλήφθη καὶ ἀποδείξεις παρεδόθη. Εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν ὑμῖν αὔριον. — Θ. Μ. Πάτρας. Δελτάριόν σας ἐλήφθη. Σὰς ἀπηνήτησαμεν προχθὲς καὶ ἀπεστείλαμεν ἀποδείξεις μετ' ἐπιστολῆς. — Ν. Α. Β. Μυτηλήνην. Ἐλάδομεν ἀποσταλέντα χρήματα καὶ εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Προσεχῶς σὰς γράφομεν. — Α. Α. Α. Ἀργυροπόλιν. Ἐπιταγὴ ἐλήφθη καὶ εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Αὔριον σὰς γράφομεν. Φύλλα ἀποστέλλονται τακτικῶς καὶ ἀποροῦμεν. Ἐν τούτοις ἄς ζητήσωσιν ἐλλείποντα φύλλα. — Η. Π. Κ. Κωνσταντία. Ἀποροῦμεν διὰ βραδύτητα, φύλλα 7—8 ἀποστέλλομεν σὺν παρόντι καὶ γράφομεν προσεχῶς. — Α. Δ. Α. Galatz. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Ἐπιγραφή διορθώθη. Σὰς γράφομεν προσεχῶς. — Τ. Κ. Δαδίον. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη, ἔχουσι πάντα καλῶς. Ὅμοιος συνδρομαὶ ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν. Ὑπῆρχε μόνον ἀμφιβολία περὶ τοῦ σχολάρχου. — Κ. Η. Γύθειον. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη καὶ εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Ἀποδείξεις στέλλονται ὑμῖν σὺν παρόντι φύλλῳ. Προγενεστέρα ἐπιστολὴ δὲν ὑπάρχει καὶ φαίνεται θὰ ἐδόθη ἄλλοῦ ἢ περιεπλανήθη ἕνεκα ἀνεπαρκείας ἐπιγραφῆς ἴσως. Ἐξετάσατε αὐτὸθι ταχυδρομεῖον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀπὸ 1ης προσεχούς Σεπτεμβρίου τὰ γραφεῖα τῆς «Φύσεως» μεταφέρονται ὡς ἀκολούθως, πρὸς εὐκολίαν τῆς ὀσημέραι ἀξαναπομένης ἐργασίας.

Ἡ Διεύθυνσις καὶ Σύνταξις τοῦ φύλλου μεταφέρεται ἐν τῇ ὁδῷ Κυνοσάργου, ἀριθ. 36 ἀνωθὶ τῆς πλατείας Κολωνακίου, ἢ δὲ Διεκπεραιώσις ἐν τῇ Στοᾷ Μελαῖ ἀριθ. 11, καὶ ταῦτα πρὸς γνῶσιν τῶν ἡμετέρων ἀξιοτίμων συνδρομητῶν καὶ τῶν μεθ' ἡμῶν ἀνταποκρινομένων.

Ἡ Διεύθυνσις

Ἡ ΦΥΣΙΣ λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἀξιοτίμους αὐτῆς Συνδρομητὰς, ὅτι χάριν εὐκολίας δύναται νὰ πέμπωσιν αὐτῇ τὰς συνδρομὰς εἰς ἑλληνικὰ τραπεζογραμμάτια, χάρτινα ἰταλικά φράγκα, χάρτινα αὐστριακὰ φιορίνια, τραπεζικὰ συναλλάγματα ἐπὶ Παρισίων, μάρκας, καὶ γραμματόσημα ἑλληνικά, γαλλικά, αὐστριακὰ, ἀμερικανικὰ καὶ ἰταλικά.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ: Δι' ἐν ἔτος φρ. 10

» » Δι' ἕξ μῆνας φρ. 6

Οἱ προκληρόντες ἐτησίαν συνδρομὴν δικαιούνται εἰς τὰ ὑπὸ τῆς «Φύσεως» παρεχόμενα δῶρα καὶ τὰς ἐτησίας κληρώσεις τῶν λαχείων.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται ὅσοι τῶν συνδρομητῶν ἀποτείνονται ἐγγράφως πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Φύσεως», ὡς καὶ οἱ ἀποστέλλοντες πρὸς αὐτὴν τὴν συνδρομὴν των, καὶ οἱ αἰτοῦντες παντοειδῆς παρ' αὐτῆς πληροφορίας, νὰ ἀναγινώσκωσι τὰς Ἀνταποκρίσεις τῆς Φύσεως, ἔνθα θὰ εὐρίσκωσι τὴν σχετικὴν ἀπάντησιν.